

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

2.Bhar.322/2015/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2016. év március hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A halált okozó foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2015. év szeptember hó 18. napján kelt 2.Bf.211/2014/32. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Ceglédi Járásbíróság 2013. december hó 18. napján kelt 22.B.426/2012/30. számú ítéletével **a vádlott** bűnösségét 1 rb. halált okozó, foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségében (Btk.171.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont) állapította meg, ezért őt 1 év 6 hónap fogházbüntetésre, valamint 5 évre a villamoshálózat szerelési tevékenységtől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Az elsőfokú bíróság a magánfél polgári jogi igényét érdemben elbírálván annak részben helyt adott, míg ezt meghaladóan azt egyéb törvényes útra utasított. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelről valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész, valamint a polgári jogi igény elbírálásra tekintetében a magánfél tudomásul vette, míg a **vádlott** és védője felmentésért fellebbeztek.

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2015. szeptember hó 18. napján kihirdetett 2.Bf.211/2014/32. számú ítéletével a Ceglédi Járásbíróság ítéletét megváltoztatta, **a vádlottat** az 1978. évi IV. tv. 171.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő, foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége miatt ellene vád alól felmentette. A törvényszék a magánfél polgári jogi igényét teljes mértékben egyéb törvényes útra utasította, valamint mellőzte az eljárási illeték megfizetésre kötelező rendelkezést, továbbá döntött a bűnügyi költség viseléséről, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Be.386.§ (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel megnyílt a harmadfokú bírósági eljárás törvényi lehetősége.

A másodfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be másodfellebbezést - a Be.386.§ (3) bekezdésére is tekintettel - a vádlott felmentése miatt, a bűnösség megállapítása érdekében, míg **a vádlott** és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Pest Megyei Főügyészség a fellebbezés indokolásában arra utalt, hogy a másodfokú ítélet megalapozatlanul állapított meg eltérő tényállást, a megalapozatlanság kiküszöböléséhez további bizonyítás felvétel szükséges, amely a harmadfokú eljárásban nem lehetséges, ezért indítványozta a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1086/2015/1. számú átiratában az ügyési fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság a Be.351.§ (1) bekezdésébe ütköző eljárási szabályt sértett, amikor indokolatlan szakértői bizonyítással lehetőséget teremtett arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét felülmérlegelve eltérő tényállást állapítson meg. A fellebbviteli főügyészség érvelése szerint a vádirat és az elsőfokú bíróság tényállása dr. Kovács László Dezső műszaki szakértő és dr. Fülöp Zoltán orvosszakértő összevont szakértői véleményén megalapozottan alapul, ez alapján a vádlott felelőssége megállapítható a villamoshálózat hibás kiépítésében, és az emiatt bekövetkezett halálos kimenetelű áramütés létrejöttében. A Budapest Környéki Törvényszék ezzel szemben anélkül rendelt el újabb szakértői bizonyítást, hogy megfogalmazta volna konkrétan, melyek voltak azok az ellentmondások, amiket az egyesített szakértői vélemény nem oldott fel. Az ügyészség vélekedése szerint, szemben a másodfokú bíróság álláspontjával az elsőfokú bíróság nem mulasztotta el a szakértők meghallgatásával a vélemények közötti ellentmondás feloldását sem. A másodfokú bíróság az eljárási szabályok megsértésével állapított meg eltérő tényállást a vádlott felmentése érdekében, amellyel nem az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlanságát küszöbölte ki, hanem azt a véleményét juttatta kifejezésre, hogy nem ért egyet a bűnösség kérdésében az elsőfokú bíróság mérlegelésével. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás az ügyési álláspont szerint felülvizsgálatra alkalmas, és e tényállásból okszerűen következik a vádlott bűnössége. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét változtassa meg, a vádlott bűnösségét állapítsa meg halált okozó foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségében, szabjon ki a vádlottal szemben fogházbüntetést, amelynek végrehajtását próbaidőre függessze fel, tiltsa el a villanyszerelési tevékenységtől, és kötelezze a magánfél részére kártérítés megfizetésére.

A vádlott védője a harmadfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltáblához 2016. február hó 24. napján érkezett beadványában a fellebbviteli főügyészség átiratára észrevételeket tett. Ebben előadta, hogy álláspontja szerint a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság teljes mértékben megtartotta a Be. vonatkozó rendelkezéseit. A védő indokolása szerint a másodfokú bíróságnak a Be.351.§ (1) bekezdése alapján minden joga és lehetősége megvolt arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérjen, az ügyben további bizonyítást folytasson le, és így a tényállást kiegészítse, helyesbítse, illetve a felvett bizonyítás alapján eltérő tényállást állapítson meg, összhangban a Be.352.§-ában foglalt rendelkezésekkel. **a vádlott** védőjének vélekedése szerint a másodfokú eljárásban kirendelt Műszaki Igazságügyi Szakértői Testületi vélemény egyértelmű válaszokat adott a másodfokú bíróság által feltett szakkérdésekre. Mindezekre tekintettel a főügyészség tévesen helyezkedett fellebbezésében arra az álláspontra, hogy a másodfokú bíróság meg nem engedett módon felülmérlegelte az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, ugyanis a másodfokú bíróságnak a jelen beadványban kifejtettek alapján erre minden lehetősége és joga megvolt. Mindezekre tekintettel **a vádlott** védője indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A harmadfokú bíróság előtt megtartott nyilvános ülésen az ügyész perbeszédében az átiratában foglaltakat maradéktalanul fenntartotta.

A **vádlott** védője a harmadfokú nyilvános ülésen az írásbeli észrevételében foglaltakat változatlan tartalommal tartotta fenn.

A **vádlott** a harmadfokú nyilvános ülésen az utolsó szó jogán az eddig általa előadottakat fenntartotta, és csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Kiemelte, hogy sajnálja ... halálát, emellett fenntartotta, hogy ő ebben nem érzi magát bűnösnek.

Az ügyészi másodfellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság az ügyészi perorvoslat folytán a Be.387.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül a másodfellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy a Ceglédi Járásbíróság és a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta. Törvényesen járt el a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság, amikor a Ceglédi Járásbíróság ítéletének Be.351.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti részbeni megalapozatlanságát észlelve úgy ítélte meg, hogy a felderítetlenség a fellebbviteli eljárásban kiküszöbölhető, ezért az ítélet Be.376.§ (1) bekezdése szerint hatályon kívül helyezése helyett, a Be.353.§ (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be.363.§ (2) bekezdése b) pontjára bizonyítás felvétele érdekében fellebbviteli tárgyalásra tért át.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság az alábbiakat kívánja rögzíteni.

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a másodfokú eljárás során széles körben felvett bizonyítás következményeként az elsőfokú bíróságtól eltérő, a **vádlott** bizonyítékok hiányában történő felmentését (Be.6.§ (3) bekezdés b) pont I. fordulat) eredményező tényállást állapított meg. A joghatályos ügyészi fellebbezés *alapossága esetén*, a harmadfokú eljárásban az irányadó perjogi rendelkezések szerint - egyezően a megyei ügyészi és szemben a fellebbviteli főügyészségi állásponttal - csupán arra lett volna eljárási lehetőség, hogy a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezze és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasítsa (Be.399.§ (5) bekezdés). A fellebbviteli főügyészség ugyanis a másodfellebbezése perjogilag lehetséges irányában is tévedett, amikor „az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tartotta felülvizsgálatra alkalmasnak” (fellebbviteli főügyészségi átirat 3. oldal 4. bekezdés), mivel a harmadfokú bíróság a Be.387.§ (1) bekezdés záró fordulata szerint *csupán a másodfokú ítélet megalapozottságát vizsgálhatja*, az elsőfokú ítéletét nem. Továbbá a harmadfokú eljárásban a Be.388.§ (1) bekezdése szerint is a bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta. A fenti perjogi rendelkezésekből egyértelmű, hogy a harmadfokú bírósági eljárással érintett felülbírálat közvetlen tárgya a másodfokú bíróság ítélete, és nem az elsőfokú bíróság ügyszólatározata. A Fővárosi Ítéltábla továbbá rámutat arra is, hogy a Be. 388.§ (2) bekezdése alapján a harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak, ugyanezen törvényhely szerint ténybeli következtetés, továbbá az iratok tartalma alapján csak a másodfokú ítélet tényállásának kiegészítésére, de nem eltérő, bűnösség alapjául szolgáló tényállás megállapításának lehet perjogilag helye. A harmadfokú bírósági eljárásban a másodfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékok felülmérlegelése útján a felmentett vádlott bűnösségének megállapítását eredményező, eltérő ítéleti tényállás nem állapítható meg (Be.385.§, Be.352.§ (1) bekezdés b) pont). Ha a harmadfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett volna, hogy a másodfokú ítélet megalapozatlan, és e megalapozatlanságot a Be.388.§ (2) bekezdése alapján

nem lett volna lehetséges kiküszöbölni, akkor a már idézett Be.399.§ (5) bekezdése alapján csupán, a megyei főügyészség másodfellebbezésében is írt hatályon kívül helyezésre kerülhetett volna sor.

Ez utóbbi perjogi megoldásra azonban nem juthatott az ítéletábra, mivel a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság teljes körűen megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság által írt tényállástól eltérő történeti tényállást. E körben helyesen rögzítette, hogy a **vádlt** valóban megszegett foglalkozási szabályt, amikor a kétvezetékes fali dugalj - a földelő vezeték csatlakoztatása nélkül - háromvezetékes dugaljra cserélte ki. Figyelemmel azonban arra, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a sértettet ért halálos áramütés forrása (oka) kétséget kizáró bizonyossággal már nem volt tisztázható, így arra nézve sem lehet kétséget kizáró módon következtetést levonni, hogy a fenti vádlotti szabályszegés és az áramütés között az oksági kapcsolat fennállt-e. A halálos eredményhez vezető áramütés forrása - kétséget kizáró - megállapíthatóságának hiányában nem lehetett állást foglalni abban a kérdésben, hogy van-e olyan a **vádlt** terhére róható foglalkozási szabályszegés, amely akárcsak közvetett okozati összefüggésben állna az eredménnyel, vagyis a sértett halálával.

A harmadfokú bíróság tehát a másodfokú bíróság által kifejtett érvekkel maradéktalanul egyetértett.

A Fővárosi Ítéletábra mint harmadfokú bíróság az ügyési másodfellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat kívánja még kifejteni.

Jelen büntetőügy megítélése szempontjából döntő jelentősége volt annak, hogy a halálos eredménnyel járó áramütés bekövetkezése *2008. szeptember hó 1. napján történt*. A halálos áramütést követően nyomban büntetőeljárás nem indult, az eseményeket csupán közigazgatási eljárás keretében vizsgálta a hatóság, a közigazgatási eljárásban tartott helyszíni szemlére csak a *halálesetet követően három nappal 2008. szeptember hó 4. napján került sor*. A rendkívüli haláleset miatti boncolás szintén ezen a napon zajlott. A fentieket követően a *nyomozást 2009. január hó 1-jén rendelték el*.

Ez utóbbi körülményeknek azért van determináló jelentősége, mert az időmúlás, a hatóságok más irányú tevékenysége a sértett kislány áramütést követő testhelyzetének rekonstruálását, az áramütést okozó elektronikus eszköz beazonosíthatóságát és ez által a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságát kizárta.

Az eljárásban részt vevő műszaki szakértők közül csupán Dési Albert és Bránát Antal műszaki szakértők jártak közvetlenül a helyszínen, az összes később eljáró szakértő csupán az iratokból és a fenti szakértők szakvéleményéből alkotott szakvéleményt. A helyszínen közvetlenül vizsgálatot végző szakértők a **vádlt**ra nézve nem terjesztettek elő terhelő szakvéleményt, a halálos áramütés tényét nem is valószínűsítették (nyomozati irat 259. oldal, 315. oldal).

A bűnösség megállapítását eredményező, az elsőfokú bíróság marasztaló ítéletének alapjául szolgáló dr. Kovács László Dezső és dr. Fülöp Zoltán szakértők egyesített (műszaki és orvos szakértői) szakvéleménye (nyomozati irat 445. oldaltól) - amely a legterhelőbb a vádlottra nézve - is azt az álláspontot tartalmazza, hogy *az áramütést okozó eszköz kétséget kizáró azonosítása nem volt lehetséges* (nyom.ir. 475.o.). A sértett áramütést követő testhelyzetét e szakvélemény is kizárólag a vádlott által készített rajz (nyomozati irat 739. oldal), a helyszíni szemle fotói (nyomozati irat 173. oldal) és a rendelkezésre álló rendőri jelentés (nyomozati irat 659. oldal) alapján állapította meg, mivel a 2008. szeptember hó 4. napján közigazgatási eljárás keretében foganatosított helyszíni szemle megtartásakor a sértett már - értelemszerűen - nem volt a helyszínen.

Az ügyési másodfellebbezésben perdöntő bizonyítékként hivatkozott fenti szakvélemény ezen túlmenően számos ponton kompetencia túllépésről is tanúskodik, így a másodfokú bíróság ez okból is helyesen járt el, amikor a szakvéleményt kritikával fogadta és a fellebbezési eljárásban további szakértői bizonyítás felvételéről gondoskodott. A nevezett szakértők ugyanis olyan kérdésekben is határozott „véleményt nyilvánítottak”, amelyek bizonyosan nem tartoznak a szakértői kompetenciájuk körébe. A szakvéleményben utalás található arra, hogy a poligráfós vizsgálat vádlott általi elutasítása bizonyára azért történt, mert a vádlott takar valamit, továbbá **a vádlott** és gyermekei láthatóan felkészülten védekeztek, valamint nem volt igazolható, hogy a vádlott befolyást gyakorolt volna a nyomozásra (nyomozati irat 473. oldal). Az idézett szakértői kijelentéseknek a műszaki, illetve az orvos szakértői szakma szabályainak megtartása mellett szakvéleményben nem lett volna helye.

Összességében tehát megállapítható, hogy a sértett megtaláláskori, közvetlenül az áramütés utáni testhelyzete nem volt tisztázott, és már nem is deríthető fel. Az elektromos eszközök elmozdítása (az esemény és a helyszínelés közötti időszakban) nem zárható ki. Még a terhelő szakvélemény szerint sem állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal az áramütést okozó konkrét elektromos eszköz, ezen tárgy teljes bizonyossággal nem volt beazonosítható. A másodfokú bírósági eljárásban beszerzett Műszaki Igazságügyi Szakértői Testület szakvéleménye szerint a tragikus eset minden kétséget kizáró tisztázására ma már nincs mód. A baleset bekövetkezése után közvetlenül kellett volna villamos szempontból megvizsgálni mind a ház épületvillamossági helyzetét, mind a baleset helyszínén (hálószobában) található elektronikus eszközöket. Azt követően, hogy ez elmaradt, az eszközöket elmozdították, az eredeti állapot már nem állítható helyre, az eseménysor nem rekonstruálható.

A fentiekre is figyelemmel a harmadfokú bíróság álláspontja szerint a másodfokú bíróság a Be.4.§ (2) bekezdésében meghatározott in dubio pro reo elv következetes és szakszerű érvényesítése mellett döntött arról, hogy **a vádlott** büntetőjogi felelőssége a terhére rótt bűncselekmény elkövetésében kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be.397.§-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2016. év március hó 8. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos sk.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.211/2014/32. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.322/2015/5. számú végzése folytán 2016. március hó 8. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. év március hó 8. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő